

seende vil derfor være at ansætte til et følgende Møde.

Kierkegaard: Jeg er kommen her med den Tanke, at Thinget ikke blot vilde vedtage, at denne Sag skulde behandles, men ogsaa vilde vedtage, at den strax skulde behandles af et Udvalg. Jeg tilstaaer derfor, at jeg blev noget overrasket ved at høre Forslag i modsat Retning, og jeg har heller ikke endnu kunnet lade mig overbevise om, at der er Grund til i dette Tilfælde at afvige fra, hvad der har været næsten en stadig Regel og Praxis i dette Thing, og som jeg troer ogsaa har vist sig at være heldbringende. Jeg maa derfor maafee, idet jeg mener, at jeg iøvrigt ikke behøver at understøtte de ærede Talere, der have foresøgt den samme Anskuelse, blot tillade mig at gjøre opmærksom paa eet Punkt. Og det er, at efter Forretningsordenen skal der ved 1ste Behandling fortrinsviis tales om Principer og ledende Grundsætninger. Den ledende Grundsætning ved denne Leilighed er Spørgsmaalet, om Tienden overhovedet skal afløses, men den maa naturligtviis i en saa indviklet Sag og ved et saa udførligt Forslag være sammenknyttet og sammenhængt paa saa mange Maader med de ledende Grundsætninger for, hvorledes der skal gaaes frem i saa Henseende, at det forekommer mig, at der er stor Sandsynlighed for, at den øverste Grundsætning kunde komme til at lide et Nederlag alene som en Følge af, at det muligt ikke var lykkedes den ærede Forslagsstiller rettelig at sammenknytte den med Forestillingerne om, paa hvilken Maade den kunde gennemføres. Og derfor, fordi jeg ønsker, at den maa komme fuldkommen klart frem og blive udtømmende behandlet, at denne Tanke, naar den engang er kommen for her, skal gjøres fuldstændigt værdygtig, idet det ved et Udvalgs Hjælp lykkes at gjøre opmærksom paa, hvorledes de Hindringer, der i saa Henseende ere tilstede, kunne bortskaffes, hvorledes de Inconseqventer, som maatte være i Forslaget, kunne bortryddes, hvorledes de Vanskeligheder, som maatte fremføres derimod, kunne hæves, derfor forekommer det mig nødvendigt, at Forslaget først bliver behørigt undersøgt, og denne behørigte Undersøgelse kan jeg ikke see uden deri, at det bliver

drøftet af et Udvalg, og først derefter kommer til Behandling i Forsamlingen i dens Heelhed.

Stampe: Ja, jeg har udtalt mig for, at Lovforslaget skulde nyde Fremme, og jeg har ogsaa udtalt mig imod, at der nedsattes et Udvalg. Jeg troer, at disse to Anskuelser meget godt kunne forenes, og maa tillade mig at protestere imod, hvad der blev antydet af den ærede Forslagsstiller om, at de ikke skulle kunne forenes. Jeg kan ikke fravige den Anskuelse, at, da Hovedkjernen i det foreliggende Forslag er Statens Indgriben i Sagen paa den af den ærede Forslagsstiller antydede eller paa en anden Maade, saa maa det dog være høist magtpaaliggende for det Udvalg, som maatte blive nedsat i denne Sag, at komme nogenlunde til Kundskab om, hvorvidt Regleringen i det Hele vil tage Deel i Sagen, vil indgribe i den.

Kierf: Men til den Kundskab kan Udvalget jo lettere komme, end det kan see ved strax at bringe Sagen for her. Det har jo ved alle Sager af Betydning — og denne Sag er jo af Betydning — altid vist sig, at Behandlingen af Sagen i et Udvalg affærrer Leiligheden til at forlænge Discussionen over selve Sagen, og det vil ogsaa blive Tilfældet her, idet jeg er fuldkommen overbevist om, at de tre ærede Ministre, som ere nævnte, villigen ville give de Oplysninger, som gjøres fornødne, for enten at tilraade at stille Forslaget i Bero, eller at faae det fremmet paa den Maade, som Staten kan være tjent med. Jeg maa derfor være enig med de Herrer, som have anbefalet et Udvalg, og ligeledes vil jeg tillade mig at foreslaae, at det kommer til at bestaae af 7 Medlemmer.

Bjerring: Det er kun en ganske kort, formel Bemærkning, jeg skal tillade mig at fremsætte. Dersom Thinget maatte beslutte sig til at lade denne Sag gaae umiddelbart til 1ste Behandling, saa vilde det være muligt, at der under denne Behandling kunde fremføres saamange og saa betydelige Indsigelser i Henseende til Udførelsen af Forslagets Gjensstand, saavel fra Ministrenes som fra forskjellige af Medlemmernes Side, at, hvis Landstinget imellem den 1ste og den 2den Behandling nedsatte et Udvalg, sandsynligtviis det